

Sygn. akt II Ka 85/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 maja 2017 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Łaszczych

Sędziowie: SSO Marek Konrad

SSO Artur Bobiński (spr.)

Protokolant : Ewa Pędzich

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Adama Kolbusa

po rozpoznaniu w dniu 16 maja 2017 r.

w sprawie M. S.

oskarżonego z art. 284 § 2 k.k.

apelacji obrońcy oskarżonego i pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego (...) S.A.

od wyroku Sądu Rejonowego w Pułtusku

z dnia 29 listopada 2016 r. sygn. akt. II K 1196/15;

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. zwalnia oskarżonego z obowiązku uiszczania opłaty, a wydatki za

postępowanie odwoławcze przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt II Ka 85/17

UZASADNIENIE

Wobec złożenia wniosku o uzasadnienie jedynie przez obrońcę oskarżonego M. S. Sąd Okręgowy odniesie się jedynie do zarzutów podnoszonych w apelacji obrońcy.

M. S. został oskarżony o to, że w dniu 17 kwietnia 2012r. w miejscowości (...) przywłaszczył powierzone jemu cudze mienie ruchome w postaci koparko - ładowarki marki N. (...) model (...) nr seryjny (...) o wartości 129 350 zł, stanowiącej przedmiot leasingu, w ten sposób, iż pomimo wypowiedzenia umowy leasingu nie zwrócił przedmiotu leasingu właścicielowi, zatrzymując go dla siebie, czym działał na szkodę (...) S.A. tj. o czyn z art.284§2 k.k.

Sąd Rejonowy w Pułtusku wyrokiem z dnia 29 listopada 2016 roku w sprawie II K 1196/15:

- oskarżonego M. S. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art.284§2 k.k. skazał go na karę 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności

- zasądził od oskarżonego M. S. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120,00 (sto dwadzieścia) zł tytułem opłaty i obciąża go wydatkami w kwocie 881,60 zł (osiemset osiemdziesiąt jeden zł 98/100).

Apelację od powyższego wyroku złożył obrońca oskarżonego. Na podstawie art. 425 § 1, 2 i 3 k.p.k. oraz art. 444 k.p.k. zaskarżam powyższy wyrok w części dotyczącej wymiaru kary.

Na podstawie art. 438 pkt. 4 k.p.k. zarzucam zaskarżonemu wyrokowi rażąca niewspółmierność (surowość) orzeczonej kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania.

W konkluzji obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonego M. S. dotycząca orzeczenia o karze nie zasługiwała na uwzględnienie. Sąd Okręgowy nie podzielił słuszności zarzutu w zakresie rażącej niewspółmierności kary – w sensie surowości - wymierzonej przez Sąd I instancji oskarżonemu. Apelacja obrońcy sprowadzała się do zakwestionowania pozytywnej prognozy na przyszłość, która umożliwiałaby zastosowanie wobec oskarżonego dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności.

Warto wskazać w tym miejscu, że ingerencja Sądu Odwoławczego w rozstrzygnięcie sądu I instancji co do kary ograniczona jest do wypadku uznania, iż kara ta jest niewspółmierna i to w formie kwalifikowanej, bowiem niewspółmierność musi mieć charakter rażący. W niniejszej sprawie sytuacja taka nie miała miejsca.

Uwadze obrońcy, odmiennie od stanowiska Sądu Rejonowego umknął fakt, że ustawodawca w art. 53 kk wymienił okoliczności, które Sąd musiał wziąć pod uwagę przy orzekaniu kary. Obrońca wskazał jedynie wybiórczo na część z nich pomijając inne dyrektywy sądowego wymiaru kary. Sąd Rejonowy właściwie wyważył okoliczności mające wpływ na wymiar kary. Wymierzona oskarżonemu M. S. kara pozbawienia wolności jest karą adekwatną do stopnia winy oskarżonego, jak też stopnia społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu, należyte realizuje cele wychowawcze i zapobiegawcze, spełniając równocześnie wszystkie pozostałe dyrektywy kary sprawiedliwej. Sąd Rejonowy orzekł bowiem karę pozbawienia wolności w dolnym ustawowym wymiarze, powyżej jej dolnej granicy. Za orzeczeniem takiej kary przemawiała znaczna wartość przywłaszczonej koparki. W tym zakresie Sąd I instancji w pisemnych motywach wyroku przytoczył argumenty jakie wziął pod uwagę przemawiające zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego.

Uwadze Sądu Rejonowego nie umknęła kwestia pozytywnej prognozy kryminologicznej oskarżonego. Sąd Rejonowy podkreślił warunki i właściwości osobiste oskarżonego, które wpłynęły na orzeczenie w zakresie nieskorzystania z dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary. Za orzeczeniem kary bezwzględnej pozbawienia wolności przemawiał uwypuklony przez Sąd Rejonowy fakt 5 – krotnej karalności oskarżonego za przestępstwa umyślne w tym przeciwko mieniu. Wprawdzie w dacie czynu oskarżony nie był karany, jednak przekonanie o braku pozytywnej prognozy kryminologicznej Sąd orzekający w sprawie wyrobił sobie w oparciu o linię życiową oskarżonego. Czyn będący przedmiotem postępowania w niniejszej sprawie nie był w życiu oskarżonego M. S. incydentalnego, skoro przez następne 3 lata od jego popełnienia oskarżony dopuścił się jeszcze co najmniej 6 innych przestępstw. Sąd Okręgowy zgadza się z Sądem Rejonowym, że jedną z podstawowych funkcji kary jest odstraszenie przed popełnieniem kolejnego przestępstwa. Aby osiągnąć ten efekt orzeczona kara musi być na tyle dolegliwa, by skutecznie odstraszała od wchodzenia w konflikt z prawem karnym. Uznać zatem należało, że jedynie kara bezwzględna pozbawienia wolności spełni swoje cele w zakresie prewencji indywidualnej.

W świetle powyższego podniesiony przez obrońcę zarzut rażącej surowości kary nie zasługiwał na uwzględnienie.

Jakkolwiek orzeczona kara nie jest najłagodniejsza ustawowo, nie jest jednak surowa i to w formie kwalifikowanej tj. rażąco surowa. Mieści się w granicach sędziowskiego uznania i sądowego wymiaru kary.

Z uwagi na sytuację majątkową oskarżonego jak też orzeczenie kary bezwzględnej pozbawienia wolności Sąd Okręgowy zwolnił oskarżonego z kosztów procesu.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy orzekł jak w wyroku.